

zmožnostih, vendar pa le toliko časa na leto, dokler traja pouk v ponavljalni šoli;

3. deželni šolski svet naj blagovoli izposlovati pri deželnem odboru vojvodinje Kranjske redni letni denarni prispevek, da se vsemu učiteljstvu za posebni pouk v ponavljalni šoli nakaže primerna nagrada;

4. s tem bi bil odpravljen še zadnji nedostatek, obenem pa bi se doseglo, da bo na enorazrednicah poslej rajše poučevalo moško učiteljstvo, ker bi prejemale za večje število učnih ur v ponavljalni šoli tudi večjo remuneracijo. —

K temu pripominjam, da nameravam te predloge staviti pri letošnji okrajni učiteljski skupščini za postojnski šolski okraj. Z ozirom na to vljudno prosim, da se blagovolijo postaviti enaki nasveti tudi pri vseh ostalih letošnjih okrajnih učiteljskih skupščinah, ker bo le na ta način uspeh popoln.

Rudolf Horvat, nadučitelj.

Opomba uredništva: Tudi nam se zde predlogi tovariša Horvata pametni, umestni in potrebni, zato jih najtopleje priporočamo, ker smo preverjeni o njih veliki praktiški vrednosti.

V premislek!

Znana istina je, da se v naših, vsem higijeničnim zahtevam odgovarjajočih šolskih »palačah« pokvari učiteljstvu mnogo, mnogo obleke.

Dostojnost zahteva, da prihajaj učitelj kolikor mogoče čedno oblečen v šolo. Naše »sijajne« plače nam pa slučajno ne pripuščajo imeti vsak mesec nove suknje — in imeti jo skoro moraš, ako nočeš imeti »raztrganega rokava«. —

Z ozirom na to si dovoljujem postaviti tale predlog: Vsaka učna oseba brez razlike spola omisli si nekak plašč, slično kakor jih imajo recimo naši sodniki ali pa zdravniki — preprost in trpežen, najboljše sive barve, ki ga bomo nosili ob času pouka.

Dobro bi bilo, ko bi si omislili vse enake plašče, enakega kroja in enake barve.

To bi bila naša »privatna uniforma« in upam, da bi nam dovolil naš sv. Birokracij tako uniformo tudi brez kolokovane prošnje.

Kdor si nabavi tak plašč, naj pošlje obenem 1 K za naš konvikt za to mojo »originalno misel.« —ga.

Pristašem celodnevne nerazdeljenega pouka v album.*)

Priobčuje Ivan Šega.

C. kr. dež. šolski svet dolnje avstrijski je izdal z dnem 25. marca t. l. ukaz, kjer pooblašča c. kr. mestni šol. svet dunajski — referent dr. Gessmann — da sme ta uvesti »za izkušnjo« že letos namesto predpisanih takozvanih vročinskih počitnic — celodneven nerazdeljen pouk z ozirom na § 60., odstavek 2., novega učnega in šol. reda.

C. kr. mestni šolski svet dunajski — predseduje mu »goreči učiteljski prijatelj« dr. K. Lueger — je takoj porabil to priliko in ukazal uvesti na vseh ljudskih in meščanskih šolah dunajskega mesta celodneven nerazdeljen pouk.

*) Tov. I. Šega nam je obljubil, priobčevati pod tem naslovom vse zanimivosti, ki se bodo zgodile na rovaš tega pouka. Uredn.

V tem ukazu se poleg mnogih zahtev tudi poudarja, da naj se pouk raztegne do 1. ure popoldne — ako treba (!) — da se natančno poroča, kako se je nadzorovalo one otroke, ki so zaradi te izpremembe pouka izročeni sami sebi, in poroča naj se tudi, kateri učitelji so se posebno »izkazali« pri tem popoldanskem nadzorovanju itd. Poročati je tudi, kako se je oskrbelo t. j. kako delo se je dalo onim šolarjem, ki zaradi domačih razmer ne morejo biti pod posebnim nadzorstvom — proste popoldneve. Poročilo mora biti gotovo do 15. julija.

Ta ukaz je stopil ravno te dni v veljavo.

In dunajsko učiteljstvo kakor tudi večina dunajskih prebivalcev srednjega, še bolj pa nižjega stanu je hudo prizadeto zaradi tega ukaza.

Učiteljstvo je na urah izgubilo ves postranski zaslužek, ki ga je imelo s poukom na raznih javnih kakor tudi zasebnih šolah, zakaj le-ta pouk je razdeljen navadno na zadnje predpoldanske ure.

Prizadeti so pa tudi starši — v prvi vrsti oni najnižjega stanu — delavci — in ti tvorijo ono mogočno falango socijalnih demokratov, ki vznemirjajo dunajske mogotce. — Žene teh delavcev sedaj ne morejo, zaradi te izpremembe pouka pošiljati kosila po svojih otrocih svojim možem. Posledice izvajaj vsak bralec sam.

In »maščevanje je sladko«! —

Udarjen je pa tudi srednji stan, zakaj sedaj bo moral ta srednji stan preložiti običajno opoldansko kosilo ali na poznejšo uro — od 1. do pol 2. — ali bo moral pa dotični otrok uživati postano jed in skupno opoldansko kosilo izgubi vso svojo poezijo. — — —

Besede mičejo, zgledi pa vlečejo!

Stvar je prišla v tek!

Prihodnost nas pouči.

Šola in birokratizem.

(Dopis s Krasa.)

(Konec.)

Kateri učitelj ni čital še v »Popotniku« sestavkov o mednarodnem higijenskem kongresu v Norimberku? Koliko lepih besed je padlo tam, kako so razkladali slavni higijeniški stavbniki i. dr. veleumi svoje ideje! Natančno so opisovali dolgost, visokost in širokost sob, vrat, oken, kakovost lesa, govorilo se je o ventilaciji šolskih sob, o vhodih in celo stranišča so zavzemala tu važno mesto. Kje pa je Norimberk? Seveda na Nemškem, ki ga ne zagledamo z dimnika lastne hiše. Krakatavski potres je razburil ves ocean do Južne Amerike, toda to je bila naravna erupcija.

Na Nemškem pa so govorili ubogi zemeljski črvički in in to celo izkašljani, napol jetični profesorji itd. Pa brez zamere. Kako naj seže to do ušes našega preslavnega c. kr. okr. šolskega sveta? Ni mogoče, saj je vmes gorovje in še kaj drugega. Ne more. Še električni valovi ne prodero dalje kot 480 km brez žic, kamoli ti šibki zračni valovi!

Od časa do časa zidajo pri nas kakšno šolsko stavbo. Seveda denarja ni, to je gotovo in dokaz temu, da je okr. šolski svet zadolžen. Človek bi menil, da bodo zaradi tega gledali, da sezidajo kaj poštenega. A žalibog, da mečejo tukaj denar proč, kakor ga zna edino še vojna uprava. Ta